

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Cordia Magyarországi Ingotlanförgalmazó Zártkörűen Működő Rt (Budapeszt, Węgry)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 10 lipca 2012 r. w sprawie R 1842/2011-2.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „CORDIO” dla usług z klasy 42 — zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 9 115 262

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Cordia Magyarországi Ingotlanförgalmazó Zártkörűen Működő Rt

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: słowny znak towarowy „CORDIA” dla usług z klas 36, 37 i 42

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: w przypadku kolidujących ze sobą znaków towarowych nie istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd.

Skarga wniesiona w dniu 5 września 2012 r. — EDF przeciwko Komisji

(Sprawa T-389/12)

(2012/C 331/55)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Électricité de France SA (EDF) (Paryż, Francja) (przedstawiciele: adwokaci A. Creus Carreras i A. Valiente Martin)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2012) 4617 wersja ostateczna z dnia 28 czerwca 2012 r. dotyczącej

odmowy przyznania skarżącej przedłużenia do dnia 31 grudnia 2014 r. terminu do wydania ostatecznej decyzji inwestycyjnej, przewidzianej tytułem jednego ze zobowiązań nałożonych w ramach procedury w sprawie koncentracji (sprawa COMP/M.5549 — EDF/Segebel);

— obciążenie skarżącej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

- 1) Zarzut pierwszy oparty jest na naruszeniu prawa i na błędnym zastosowaniu art. 75 i nast. zawiadomienia Komisji w sprawie środków zaradczych dopuszczalnych na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 i rozporządzenia Komisji (WE) nr 802/2004 ⁽¹⁾.
- 2) Zarzut drugi oparty jest na oczywistym błędzie w ocenie istotnych dla sprawy okoliczności faktycznych.
- 3) Zarzut trzeci oparty jest na naruszeniu zasady proporcjonalności.
- 4) Zarzut czwarty oparty jest na nadużyciu władzy lub naruszeniu zasady dobrej administracji.
- 5) Zarzut piąty oparty jest na braku uzasadnienia, ponieważ Komisja nie wskazała żadnego powodu uzasadniającego swoją decyzję

⁽¹⁾ Dz.U. C 267 2008, s. 1.

Skarga wniesiona w dniu 3 września 2012 r. — Luigi Lavazza SpA przeciwko OHIM

(Sprawa T-392/12)

(2012/C 331/56)

Język skargi: włoski

Strony

Strona skarżąca: Luigi Lavazza SpA (Turyn, Włochy) (przedstawiciele: A. Vanzetti, G.E. Sironi, M. Ricolfi i C.E. Mezzetti, adwokaci)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Commercialunione Prima Srl (Bresso, Włochy)